

то вона нам дала всю оту вигоду, що ви у нашому місті бачили, все те багатство, усі ті розкоші. Бог скрізь один, але ми инакше у нього віримо, а ви инакше, через те ми багаті, а ви бідні. — Он научіть-же нас, научіть-же нас, як нам вірити, щоб і ми були такі багаті, як і ви, кажуть київські посланці, а самі аж трусять ся од заздрісти. — Слухайтеж, кажуть Греки: Ото було уже багато гріха розплодило ся по землі, були крадіжки, вбивства, були дуже багаті, але з голоду мерли бідні і тим бідним було і після смерти зле, бо всі вони просто до некла муєли йти після смерти. Ото Господь надумавсь собі післяти сина свого на землю, щоб він навчив тих бідаків, голоту ту смердячу, як їм спекатись того лиха — некла того вічного. Для того треба було синові прийняти людський вигляд. От і походили собі Господь по землі пошукати якої дівчини, щоб від них сина мала. Як раз їм до смаку припала жидівочка бідненька, але дуже гарна. От тоді Господь відслани ангела свого благовістничка, щоб той розказав доладу, що треба. Вона прийняла, а незабаром і боженятко мала, Ісуском його назвала. А старелький бідака десьляч Йосиф і покрив